

крити труну несли аж до Смоленського цвинтаря, аж до могили. Ввесь час сипав дрібний мокрий сніг і, як казала одна з присутніх українок: „Це діти послали з України свої сльози по батькові“.

І тут на могилі говорили про те, чим переповнювалось серце, чого не можна було замовчати.

Промовляли ще Ф. А. Хархатай, Курочкин та інші.

Тільки в 5 г. вечора почали розходитись ол дорогої могили, засніпаної квітами, що і земля не видно. В ці дні —панахиди по Шевченкові правилися і по всій Україні і за кордоном: в Галичині, Швейцарії, Англії—де тільки знали про поета-мученика, кули тільки залетіла сумна звістка. В „Основах“ з кн. III 1861 р. приводяться голосіння українок, які не були виголошені над труною. Першою голосила Ганна Барвінок: „Чого ти так задумався—зажурився, наш батьку рідний! Яка важка дума обняда твою головою? Кому ти уручаєш удову-Україну і діток своїх? Хто їх догляне, хто привітає, як ти, наш голубе! Хто замовить нам таке тепле і щире слово, як твоя свята душа нам оповідала!.. Коли б була знала, що ти несподівано так нас покинеш, я б стояла під твоім порогом на-вколюшках, квилла б, молила б, сльозами б його обмила, щоб ти мій незабутній, сподобав мене почуть ще раз твоє тихе, благословенне слово!“

Друга жінка плакала: „Мій братіку, мій голубоньку!.. Мій братіку, мій лебедоньку!.. Мій братіку, мій соколе!.. Мій братіку, моя утіхо!..“

Кому ти нас уручаєш? І чого ти на нас розсердився?.. Чи ми тобі що таке зробили, чи ми тобі що заповідали, що нас ти покидаєш?.. Прости мене, мій братіку, прости мене, мій голубоньку!.. Та й устань, мій братіку! та устань, мій голубоньку! Та й подивись, як у тебе багачко гостей понаходило!.. Твої друзики, твої світлички прийшли до тебе... мій братіку, мій голубе!.. Яке ж у тебе весілля смутне та невеселе!.. Які твої світлички і друзики смутні та невеселі!.. Устань же, порадь же їх!.. Моя матінко, моя голубонько! Моя матінко, моя голубонько! Моя матінко моя порадонько! Моя матінко моя азуленько!.. Та й стрічайте його, да й пізнавайте його!—свого сина сокола! Він несе до вас вісточку од нас, бідних сиріток!..

Пріймайте його, пригортайте до себе!..

Прощай, мій братіку! прощай мій соколику!

Поховали Шевченка на Смоленському цвинтарі на тому місці, де часто сидів і замислювався покійний поет.

Могилу одвідували щодня і до самого від'їзду на Україну—свіжі квітки горю укривали могилу.

Цю велику втрату відчували всі громадяне, кому були дорогої слова правди. Здається не було ні одного періодичного видання в Росії, яке б не помістило чулої статті про смерть Кобзаря.

Нарешті в апрілі одержали дозвіл перевести тіло поета на Україну.

Почалися „последні збори“ у далеку дорогу. Проводити тіло до Києва призначено було А. М. Лазаревському і художнику Г. Н. Честахівському.

26 го апріля всі українці і ширі прихильники небіжчика знову зібралися в останній раз над могилою на Смоленському цвинтарі. Всі переживали знов все горе втрати вдруге—бо поки могила була в Петербурзі, поки була спроможність, щодня збиратись на могилі—всім здавалося, що дух поета наче панував ще між ними — на землі, ще гостро почувалась єдність з дорогим „Пророком правди“.

Могилу розрили, труну вклали в другу цинкову труну і поставили на дроги. Але з місця одразу не рушили, всі мовчки схвилювано прощалися з труною, яка підіймалася над усіма головами. В цю хвилину великого смутку і мовчання—раптом залунали слова Куліша.

„Що-ж це ти, батьку Тарасе, від'їдеш на Україну без червоної китайки, заслуги козацької? Чим же ти нижчий від тих козацьких лицарів, що червоною китайкою вкривалися, за-служого козацькою пишались? Ні один вільний предок твій, Тарасе, не сховав з цього світу без цієї останньої чести... Ні, батьку Тарасе, не годить ся тобі так від'їздити на Україну! Іще, дякувати Богові святому—не попередивалися козацькі діти, козацькі душі: є кому тебе на дорогу китайкою червоною обмити. Вони тобі наготовили чесне козацьке поківання!.. Роскільки, небожата, червоний півт славетний по черній сумній домовині Тарасовій. Нехай наш батьку з'явиться на Україні лицарем ширим, що жив і вмер побиваючись про добро, про честь і волю нашу“.

Наче кров пролилася на землю сиріу—зачервоніла китайка на черній металевій труні співця мук народних. „Наш еси поет, а ми народ твій; ми духом твоім вовки і віки дихатимем, і дух твій простий і ясний вселиться в нашу освіту і в наші справи громадські, і слава ненарождених наших буде слава по твоєму, а не так як про наших предків писано“.

Такими віщими словами закінчив свою промову Куліш. Так і сталося: духом Кобзаря ми всі дихаємо, він—простий і ясний—вже давно вселився в нашу освіту, наше життя; громадські справи наші і діла звільються з його ідеалами, з його заповідом... Він—давно мертвий—все ще живий для всіх нас своєю любов'ю і правдою.

Нарешті віз з труною рушив в останню мандрівку. Жалобний похід потягнувся з Смоленського цвинтаря, через Васильєвський острів, адмиралтейський майдан, по Невському проспекту до Можковського вокзалу. Так сердешно і широко попрощалися з своїм вчителем нового життя петербурзькі громадяне.

Зберігся рахунок, по якому було заплачено за похорон в Петербурзі. Цей документ був виставлений в Москві 1911 році в школі „живописи і ваяння“—на Шевченківській виставі.

1) Гроб газетовий, в середині оббитий атласом—60 р., 2) катафалок—5 р., 3) віз на 4 коней—10 р., 4) 10 траурщиків—10 р., 5) 6 ліхтарів—6 р., 6) Ельник—3 р., 7) 2 карети—6 р., 8) Покривало—3 р., 9) Свічки—15 р., 10) 2 читальників—10 р., 11) Покров 25 р., 12) Шандали—4 р., 13) Полотно—3 р., 14) Попу і дяку—25 р., 15) Могила на Смол. цвинтарі—30 р., 16) Вінець і грамота—1 р., 17) Хор—30

лі панахиду, і почали тут же, збирати по підписці гроші на школу імені Шевченка.

Нарешті 6 мая прибули до Києва. Але в саме місто не можна було зараже в'їхати без дозволу місцевих управitelів.

За дозволом подалися до генерал-губернатора кн. Васильчикова, брат поета Варфоломей і законучитель 2 гимназії о. П. Г. Лебедінець (бувчий митрофорний протоієрей Софійського собору); кн. Васильчиков направив їх до митрополита, щоб той „указав церкву, де б могла перестоять труна. Одержали дозвіл на церкву Рождества Христова, найближчу до того місця, де зупинилась труна.

Тим часом в Києві дізналися про те, що труна Кобзаря прибула і стоїть в Никольській (слобідці—цілим наповненому рушили кияне на зустріч до дороги тілу.

З воза повипрягали коней, і молоді більше п'яти верстов на собі везла труну поета. Ніч перестояла труна

рі—і таким чином переправили труну на берег.

Там тіло стріло тамошне духовенство і сила народу.

Труну несли всю дорогу од церкви, одслужили панахиду і лишили тіло поета в церкві.

Пішли вибирати місце на горі для могили. Вибрали найкраще місце відки було видно далеко, далеко і Дніпро, і кручі, і лани широкополі.

І на Чернечій горі—тепер Шевченківій,—студенти самі викопали могилу своєму духовному учителю.

10-го мая в Каневі коло Соборної церкви зібралося кілька тисяч простого народу, щоб поклонитися праху того, хто „писав волю“,—так про нього казали тоді в народі, та і тепер так по своєму характеризує простий народ Кобзаря.

Після урочистої літургії протоієрей Мацкевич сказав чулу промову:

„Брати, перед нами світило, яке світить всій Україні—перед нами Та

публика, головним чином учні вищих київських шкіл. Після служби присутні прохали одправити панахиду по Т. Г. Шевченкові, але їм категорично одмовили.

На дверях собору повісили таку оповістку: „Панахиди по Шевченкові соборі служити не будуть“.

Після цього присутні вийшли на вулицю. В Софійський собор за цілий день приходило дуже багато осіб і всі вони прохали одправити панахиду. З аналогічними проханнями зверталися до духовенства люди, що приїхали з провінції. У Володимирському соборі гурток студентів хотів одправити панахиду, але йому було одмовлено. Тоді студенти самі проспівали у соборі вічну пам'ять.

Біля Володимирського собору зібралося багато студентів, але їх розігнала поліція. З собору студенти пішли по Гімназичній і Несторовській вулицях до городского театру. По дорозі гуртки студентів співали вічну пам'ять. Досить великі групи студентів рушили до Софійського собору, але їм на зустріч вийшли козаки і конна поліція. Через деякий час знов почали збиратись гуртки учнів і співаки вічну пам'ять. Біля Золотих Воріт зібралося дуже багато учнів і народу. Поліція і козаки розганяли студентів нагайками. Кілька осіб було арештовано. Демонстрації переходили в бокові вулиці і знов зверталися на Володимирську вулицю.

Центром полії власне була Володимирська вулиця, і коли тут проганяли демонстрантів, то вони уривали демонстрації на Прорізній та Фундуклівській вулицях.

На Хрещатку гуртки студентів зняли шапки і почали співати вічну пам'ять. Поліція і козаки нагайками розганяли демонстрантів. Співні вічної пам'яті починалися в іншому місці, туди прибувала поліція і т. д.

На місце демонстративних виступів приїхав київський губернатор Н. Суковкин. Розпоряження поліції давав поліцеймейстер Ворончук.

Біля 3 год. дня демонстративні виступи ушухли. В цей час на розі Хрещатика і Фундуклівської вулиці з'явилися члени т-ва „Двуглавий Орелъ“ на чолі з Голубевим. Ці демонстранти пішли до будинку городской думи. Біля пам'ятника П. А. Столипину демонстранти підняли національний прапор. Далі демонстранти пішли на Софійську площу, де перед пам'ятником Богдану Хмельницькому Голубев сказав промову. На Володимирській вулиці демонстранти дістали в магазині Тютчева портрет Государя, винесли на вулицю і проспівали кілька разів „Боже, Царя Храни“. О 4-ій годині дня маніфестанти двоглавоці розійшлися. Вечером 25 февраля життя города увійшло в нормальний стан.

Увечері в комерційному клубі, товариство „Двуглавий Орелъ“ в знак протеста урядло збори, присвячені вшануванню Богдана Хмельницького, В. Кочубея та І. Іскри.

25 февраля у Києві було арештовано 72 чоловіка і 4 жінки.

Деї особи арештовано було за расповсюдження в комерційному інституті прокламації коаліційної ради вищих шкіл. Студент Захарченко був арештований за те, що він поранив перочинним ножом коня. При трусах в ніч на 25 февраля було арештовано біля 20 чоловік.

У вищих школах позавчора були такі події. Ще 24 февраля кидали прокламації на трьох мовах: українській, російській і польській. Окрім того, були прокламації „об'єдненного коаліційного комитета вищих шкіл“. 25 февраля в університеті значна частина лекцій не могла одбутись за браком слухачів. Політехникум охороняла поліція. В коридорах з'явилися прокламації. Біля 12 годин студенти розійшлися.

На вищих жіночих курсах і в жіночому інституті день пройшов спокійно. Більшість лекцій не одбулася. На вищих курсах Жекуліної не одбулася ні одна лекція. В комерційному інституті теж були расповсюджені відозви. На лекціях було небагато людей, але в інституті було біля 1500 слухачів. Студенти проспівали вічну пам'ять і почали виходити. При виході поліція арештувала 5 студентів.

Заборона вечері. Адміністрація не дала дозволу клубу „Родина“ і товариству „Самообразование“ улаштувати вечора пам'яті Т. Г. Шевченка.

Перевірка клубу. 25 февраля в день київська поліція зробила перевірку громадського зібрання „Родина“. Вечером поліція знов одвідала зібрання і застала там 4-х старшин. Поліція порадила старшинам розійтись, бо в помешканню клубу зібрання заборонено.

Ювілейні видання. 25 і 26 февраля на вулицях города Києва шла дуже інтенсивна продаж шаевичевських видань. У крамничих виставлено портрети Т. Г. Шевченка.

Прохання умисної думи про переіменування вулиці „Старой“ в „Шевченковську“ буде затвержено по умові начальника краю з головним управлінням по справам місцевої господарки.

25 февраля крамничий „Час“, „Літературно-Наукового Вістника“ і клуб „Родина“ були закриті.

Вчора демонстрації на київських вулицях повторилися.

Вранці застрайкували робітники на південно-руському машинобудівельному заводі (Жиліявська, 101). 600 робітників кинули завод і вийшли, співаючи, на вулицю. Поліція їх розігнала.

Зранку по вищих школах було роз-

р., 18) за копання могили—2 р., 19) ще добавлено свічок—5 р., 20) ящик (металевий для перевозки)—100 р., 21) посилки—2 р.

Разом—360 руб. Гроші заплатили в 2 строки—видно з росписки самого купця Ізотова. Очевидно, що похорон був пристойний і грошима не поскупились друзі Шевченка.

Рухив поїзд. На всіх станціях вже знали, що везуть тіло Кобзаря і виходили на зустріч з духовенством. Де поїзд довше стояв, там одправляли панахиди. Урочисто стріла Москва тіло братнього поета.

2 мая поїзд під'їхав до Орла. Це випало вночі. Віз з труною винесли з вагона і поставили під повітку. Вранці панотець камчатського полку одправив панахиду в присутності гімназистів, почесного попечителя гімназії, учителів, директора і багатьох мешканців м. Орла, які прийшли оддати поетові належну йому пошану.

За заставою поїзд стріла велика сила народу і знову була одправлена панахидка.

Один вінок розібрали присутні на пам'ять, другий був взятий в гімназію, як реліквія. Там знову одслужили

Кобзаря в церкві.

На другий день 7 мая до церкви зійшлося скільки тисяч народу. О Петро одправив обідню службу. Промови в церкві були заборонені. Але велике враження на присутніх зробило те, що під час панахиди до труни протислася якась лані в глибокій жалобі і без жадного слова урочисто поклада терновий вінок на труну.

Цим було все сказано...

Труну винесли і знову молоді повезла дроги на собі. Часто зупинялись, проголошували промови. Найкращі промови були—Стоянова, Антоновича і Драгоманова—які тоді ще були юнаками студентами. Для промови тему Драгоманову дав власне той терновий вінок.

І вже коло парохода, який мав перевезти тіло до Канева, на віз зійшов інспектор 2-ої гімназії М. К. Чалий і сказав велику промову, в якій характеризував творчість і велике значіння Шевченка.

Багато хто з київської громади і молоді поїхали з труною у Канів. Після весінньої повіди пароплав не міг підійти до берега,—так що прийшлося перевезти труну возом, в який впряглися всі, хто міг: і молоді й ста-

рас Шевченка!

...Хто його тут не знає! Ім'я його відомо усьому краві; діла його проклавлені; його живі думки і почуття, якими насичені його твори глибоко запали в серця і душі земляків, всіх нас...

Тут на одній з самих високих гір дніпровських упокоїтись прах його і, як на горі Голгофи, яку бачить увесь Єрусалим та Іудея,—подібно до хреста рослятого Господа, поставиться хрест, який буде видно і по цей і по той бік нашого славного Дніпра!

Так поховали нашого Пророка Кобзаря.

Шевченковський ювілей у Києві.

Сподіваючись полії київська поліція ще 24 февраля зробила відповідні про це накази. Було мобілізовано усі резервні команди, а також на допомогу поліції було призначено козацькі й військові команди. В огорожі софійського собору дежурила поліція.

25 февраля ранком в Софійському соборі почали збиратись люди. Біля 10 годин ранку увесь собор заповнила

кивано відомий „общо-коалиційного совѣта“ з пропозицією йти в 11 год. до костюла св. Миколая. Студенти пішли гуртками до костюлу.

Біля 12 годин величезний натовп молоді оточив костюл. Щоб розігнати натовп викликали поліцію. Настоятель костюла одмовився правити по Т. Г. Шевченкові панакхиду.

Київський поліцейський А. Ворончук наказав розігнати натовп. Тоді юрба рушила до Мариньсько-Благовіщенської вулиці і далі по Кузнецкій. Студенти пробували співати вічну пам'ять, але їх негайно розганяли, а 8, чи 10 душ поліція арештувала.

Після цього гуртки студентів рушили на В.-Володимирську вулицю. Все було спокійно, але біля педагогічного музею демонстранти зустріли „двоглавоці“ на чолі з Голубевим. Маніфестанти „двоглавоці“ почали співати гімн і кинулись на натовп, почали збивати шапки. Туди ж кинулась поліція.

Після цього демонстранти зібравшись на Фундуківській вулиці і тут зібралось до 800 душ. Знов з'явився Голубев і „двоглавоці“. На одному боці вулиці були маніфестанти на чолі з Голубевим, на другому боці демонстранти.

На Пушкінській вулиці маніфестанти на чолі з Голубевим почали кричати: „долой демонстрантів“, і кинулись на студентів. Почалась бієка, але швидко демонстранти і маніфестанти розігнали поліція. Таких сутничок було скільки. Після останніх бієки козаки почали розганяти „двоглавоців“.

На місці події приїздив київський губернатор.

Після спроб піти до австрійського консульства Голубев і його компанія десь звикли.

Але через деякий час Голубев знов з'являється на Пушкінській вулиці. Біля станції південно-західних залізних доріг демонстранти, як кажуть, побігли Голубева.

Біля 5 годин в городі стало тихо, пізніше знов була одна демонстрація.

Заборона вечора. Вчора поліція арештувала правління „общественного жєнського собрания“, що намічаний цим клубом вечір пам'яті Шевченка заборонено.

Шевченкові дні.

Телеграми.

Москва. Латинські студенти і студентки в Москві сердешно вітають українців з приводу столітнього ювілею Шевченка і бажають найкращого успіху в боротьбі за добробут народу.

Чита. В день свята з Далекого Забайкалля душею вітаємо рідну Україну. Поповиченко, Станкович, Лауренко, Донченко.

Владивкавз. Кавказькі гірці, шануючи пам'ять великого героя Тараса Шевченка, який піддержував їх своїм могутнім словом в важку годину, просять сповістити всіх, що пам'ять про нього завжди буде жити в серцях вільнолюбивих племен Кавказа, які побачили, що для великої людини немає ні еллина, ні іудея. Гурток гірців.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

святкувати ювілей Тараса Шевченка.

Прага (Чехія). Українська пражська колонія прилучається всім серцем до вшанування пам'яті Т. Г. Шевченка.

Іркутськ. Український гурток „Громада“ в знаменний день столітнього ювілею висловлює спочуття глибокої і безмежної пошани до пам'яті Великого Генія українського народу, нашого Батька Тараса.

Янів. Приєднуємось до славетного ювілею Батька Тараса. Учителі Поділля.

Владивкавз. Українці Донського Кавказу, шануючи пам'ять Тараса думкою і серцем живуть з Вами. Гурток українців.

Одеса. Українська хата“ через утиски одмовилась святкувати ювілей.

Вознесенський рунки. Мовчане велике свято огнем палає в душі. Серцем обіймаю Україну. Чепіга.

Петербург. Тяжко засумінені перешкодами достойно вшанувати пам'ять Безсмертного Кобзаря, студенти-гірники тихо одсвяткували в своїх серцях столітній ювілей Незабутнього Батька України Тараса Григоровича Шевченка.

Москва. Українське студентство Москви послало в Д. Думу протест з приводу заборон святкування ювілею.

Київ. Виконуючись земно-могутній Тіні Великого Кобзаря України, Батька нашого, ми, слухачі-українці київських політехнічних курсів в день нашого великого національного свята приєднуємо свої щирі почуття до всієї України. Великі заповіти Великого Батька жили і житимуть з нами.

Зеньків. Загальне зібрання музично-драматичного товариства 23 февраля постановило одправити панакхиду 25 февраля і вийти в городську думу з пропозицією найменувати одну з центральних вулиць і одну з городських шкіл Шевченківськими, заснувати в цій школі степенію його імені і придбати для народного дому ювілейний портрет поета. Всі постанови було прийнято одголосно з великим спочуттям.

Нижини. Разом зо всею Україною співаємо гімн Тарасові Шевченкові. Нижинські студенти-українці.

Феодосія. В столітні роковини дня народження Великого Чоловіка і Поета працьовника на ниві освіти українського народу шлемо Україні своє найщиріше привітання і найщиріше бажання всього найкращого. До пам'ятника Великого Поета не заросте народна стежка. Феодосійський гурток.

Кудоволівка (Катеринославщина). І Рідна газето, передай шире вітання братам галичанам з приводу Шевченкових свят. Думками з ними, з ними й радіємо по своїм у й плачемо. Селяне з Кудоволівки.

Рідна газето, поділяємо з тобою великий сум останніх днів. Селяне з Кудоволівки.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

Київ. Сибірське земляцтво в Київі вітає редакцію „Ради“, як представницю місцевого українського громадянства і літературні кола з столітнім ювілеєм з дня народження Великого Поета Тараса Григоровича Шевченка, під прапором якого йде й досі все свідоме, чесне і благородне на Україні.

м'яттю вічно—живого в серцях наших апостола правди і добра Тараса Шевченка.

Пятигорськ. Прометееві України—слава. Три підписи.

Харьків. Правління грузинського земляцтва харьківських студентів-грузинів з почуттям глибокої ралости приєднується до загального хору свята столітнього ювілею великого сина України, сивія демократії, незабутнього батька української поезії, Тараса Шевченка.

Харьків. В цей день мовчать уста, але серця співають гімн Великому Пророку. Учителі Харьківщини.

Веселі-Терми (Катеринославщина). Чудовий день! Усміх серця в хвилях стає іскриться нестерпним світлом. Сто літ тому родився співець сива—Шевченко! Тріпочеться серце, сповняється почуттям незмірної відроди. Весняним подихом скотилась на землю дорога звістка. Виривають забути, прекрасним осяяв слова. Василь Алешко.

Катеринослав. Губернатор заборонив інтелігенції панакхиду по Т. Шевченкові.

Москва. В Царицині і Сердобську заборонено правити панакхиди по Шевченкові. В Сумах і Богодухові не дозволено впорядити ювілейні вистави.

Харьків. Збірка всіх факультетів університету після наради з попечителем округи, рішили не прийняти забастовки. Після збірки студенти проповіли „Вічну пам'ять“ Шевченкові. Тисячний натовп, співаючи, вийшов на вулицю, але поліція швидко розігнала студентів. Шевченкові свята не відбулись.

Полтава. Губернатор заборонив призначення в українському клубі за сідання пам'яті Шевченка.

Житомир. По проханні українців, адміністрація дозволила панакхиду по Шевченкові, заборонивши промови. Впорядки одмовились од панакхиди.

Катеринослав. Газети, за винятком „Русской Правды“, присвятили Шевченкові статті. В деяких уміщено біографії і портрети поета. Випуск Агапіт дозволив панакхиду по Шевченкові, з умовою, що про неї не буде оповіщено в газетах.

Студенти гриничного інституту в звязку з Шевченківським ювілеєм вилгодили одноденну забастовку. Лекцій не було.

Відбулось урочисте засідання в пам'ять Т. Шевченка. Вступне слово сказали—професор гриничного інституту Терпигорев і Яворницький (останній говорив по українському). Журналіст Биков прочитав доклад про Шевченка, після чого читали адреси іклави вітні на погруддя Т. Шевченка. Вітні покладено од наукового т-ва, од українських „Провіт“, од інженерів і студентів, селянських громад, робітників, лікарів і т. и. Одержано багато привітань, між иншим, од Катеринославських депутатів на чолі з Роззянкою, од губерньського земства і т. и.

Сміла. В Черкасах відбувся вечір, присвячений пам'яті поета.

Петербург. 25 февраля, на вечірньому засіданні Д. Думи з приводу запитання про заборону святкувати Шевченківський ювілей, депутат Мершій (Кіпшина) виступив з такою нечерговою заявою: „Український народ дуже далеко стоїть од сепаратизму. Отже, він має рідну мову, багату літературу і давню культуру, яких не хоче аристокі і не зречеться. Українці вимагають рідної школи і вільного існування українських просвітних інститутів“. Цікаво, що Мершій свочасно записався в промовці але націоналісти замінили його Савенком, заявивши, що останньому уступив слово Замисловський і потім Мершій позбавили слова. Через те він мусив виступити з нечерговою заявою.

Москва. В університеті скільки сот студентів впорядили летучу збірку і вивели резолюцію протеста проти заборон Шевченкових свят, висловивши солідарність харьківцям. Українців на лекціях не було.

Шевченківський комітет одержує адреси од багатьох осіб з Галичини.

Львів. Шевченкові свята почалися у Львові в неділю народними читаннями. В понеділок ранком відбулись концерти в українських школах, а ввечері—ювілейний концерт у величезній залі спортивної палати. Була думка улаштувати великий концерт в городському театрі, але польська городська дума не дозволила. Публіка на концерті було коло трьох тисяч,—багато було з провинції. Депутат парламента д-р Олесницький сказав промову. Співав об'єднаний хор т-ва „Боля“ і „Бандурист“. З Варшави приїхав співець Ол. Мигуша.

У вівторок ввечері відбувся другий концерт по тім же програмі. Науковець і м. Шевченка 24 февр. впорядили урочисте засідання, котре одкрив товариш голови т-ва д-р Томашівський, прочитавши привітання з російської України. Д-р Смаль-Стоцький, професор української літератури в Чернівецькому університеті, прочитав реферат „Ідеї творчості Шевченка“. О п'яті годині дня відбулось урочисте засідання секції товариства. Вікна українців були прикрашені портретами Шевченка, спеціально виданими шкільною спілкою, рунками і килимами. Український товариства та інституції прикрашені національними прапорами.

Админабула. (Закавказ'я) і ми здалекого Закавказ'я, шануючи велику славу незабутнього Кобзаря України, апостола правди, науки й братерства, Т. Г. Шевченка, прилучаємось до загального святкування Україною 100 роковин з дня його народження. 16 підписів.

Мезень. В день столітнього ювілею з дня народження Т. Г. Шевченка, коли український народ святкує пам'ять великого поета і громадянина,—приєднуємось до національного свята і ми люде рїжних націй, тимчасові мешканці далекої Півночі. Ми певні, що недалеко вже той час, коли воля, якої так бажав для свого народу поет, стане фактом дійсного життя. 16 підписів.

Петербург. Фракція народної волі шле Шевченковим крєвним в день століття з дня його народження своє привітання і глибоко сумує, що темні сили охмарили ясний день вшанування пам'яті Великого національного поета. Голова фракції Миллюков.

Петербург. Низько вклонючись пам'яті великого поета, переживаю ваше горе і плачу вашими сльозами. Член Д. Думи Сергій Іванов.

Петербург. Низько схилиючись разом з українцями перед пам'яттю великого народного поета і трибуна Тараса Шевченка, думська трудова група висловлює глибоку тугу, що сучасні умови російського життя зробили з великого свята українського народу день суму.

Ташкент. Не маючи дозволу на упорядкування столітнього ювілейного свята з дня народження Батька української мови Тараса Григоровича Шевченка в Ташкенті, звертаємось до редакції „Ради“ з проханям прилучити наш голос до загального хору думок і почуття українського громадянства та народу. Час не зїтре значіння життя нашого геніяльного поета, надзвичайно широкі людини, сивія трагічного життя українського народу і стоїка громадянина за країю ідеї. Його любов до скривдженого люду, його гуманізм, його чесність і, нарешті, ті мукі, котрі він ледве витерпів в неволі, вказують нам стежку до правдивого, розумного і чесного життя.

Поздоровляєм любу Україну з Тарасовим святом і бажам своїм братам більше працювати в хурті дні нашого часу. 13 підписів.

Тифліс. В день століття з дня народження Великої людини, борця за світлі ідеї, сивія прекрасної України, печальника пригнічених, Тараса Григоровича Шевченка, редакція грузинської газети „Сахалло“ поділяє радість і благовілля до пам'яті поета всієї України і бажам українцям виконання заповітних бажань Шевченка.

Софія (Болгарія). Вітаємо Україну-Мати з ювілеєм Великого поета. Шишманов.

Київ. Редакції „Діло“.

Михайлово-Апостолово. Між нами Славному нехай буде і наш, сплетений із серцем, що палають любов'ю. Слава Великому. Поздоровляємо. Єлизаветинської херсонської українці.

Вінниця. 25 февр. вінницькі українці послали у Львів таку телеграму: „Не маючи змоги святкувати ювілей Шевченка, українці Вінниці щиро приєднуємось до цього свята і вітають галичан“.

В Катеринославі на 21 і 22 февраля було призначено запис на білети для входу на урочисте засідання, присвячене пам'яті Шевченка 25 февраля в англійському клубі. Всі білети було розібрано 21 февраля за півгодини. Адміністрація дала вже дозвіл „Провіт“ на ювілейний вечір.

Львів. На велике свято всієї України, засіла український студентський союз, іменем всієї української молоді австрійської України, Вам дорогі земляки, кияне, свій сердешний привіт. Хоч помежували нас кордони, так не змогли розділити національної єдності і у вишньому хвилю весь український народ—без зглядя на кордони віддає поклон найбільшому своєму генієві, що збудив Україну до нового життя, нашої єдності не знищить ніщо, як не знищать ніщо тих ідей, які проголосив неувірчаний геній і наш національний пророк—Тарас Шевченко. Товариство укр. студ. союзу у Львові.

Чернігів. 21 лютого шкільна комісія черн. гор. думи розглядала заяву, подану до думи в справі вшанування пам'яті Шевченка.

Комісія ухвалила: 1) одправити 26 лютого, у ввечері, перед засіданням думи, яке того дня має одбутись, в залі думи панакхиду; 2) найменувати сквер перед театром Шевченківським і поставити в сквері бюст Шевченка; 3) визначити 2 стіпніди імені Шевченка в художніх школах; 4) упорядити український одлі імені Т. Г

По списку Шемет Віри, Віри Шемет 1 кар., Богдан Шемет 30 к., Ахтій Ардучевський 1 кар., Голуборідко 50 к., Петренко 1 кар., Журик 10 кар., Томашівський 35 к., Бр. Мачех 1 кар., Ів. Ерепчин 50 к., Смілянський 3 кар., Софій Шемет 1 кар., Родоланд Шемет 1 кар., І. Фролов 1 кар., Е. Фролова 1 кар., Катря Гудченко 25 к., Ганна Пряходко 50 к., Гросман 50 к., Несевова 50 к., Радонович 50 к., Роман Шемет 30 к., Н. Н. 1 кар.

Збірано Василем Димбалом. Яків Березил 2 кар., Уїт, через С. Василенка 1 кар., Д. Зак 1 кар., А. Кокачович 1 кар., Іосиф Живинський 50 к., Марія * * * 20 к., Пололяна 30 к., Василь Димбал 1 кар., Степан Вогутин 50 к., Анарій Сивинський 20 к., Олександр Кришків 20 к., Ф. Бриславський 25 к., Ф. Маршал 20 к., Н. Ольшанський 30 к., В. Дитрих 20 к., Н. Н. 20 к., А. Хмільніський 20 к., Н. Н. 25 к., Яковлев 30 к., Н. Н. 50 к., Т. 1 кар., П. Ф. 20 к., Мадришівський 3 кар.

По списку М. Савки. Мик. Саєнко 13 к., Митраг. Саєнко 12 к., Петро С. 14 к., Саєнко С. 10 к., Маруся Саєнко 15 к., Теодосій Черненко 25 к., О. Першецька 25 к., Володимир Синюк 52 к., Андрій Василько 10 к., Олександр Гусаков 25 к., Іосип Ганок 40 к., І. Гапюк 10 к., Олександр Рапома 20 к., Микола Семенов 10 к., Петренко 15 к., Андрій Семіон 15 к., Олександр Попов 15 к., Валентин Породий 15 к., Іван Приходченко 15 к., В. Голубович 17 к., В. К. 3 к., Кочко 12 к., Гр. Чиж 16 к., М. Ч. 3 к., Теодосій Саловський 45 к., Соколов Іліодор 30 к., Гол. Ф. 4 к., Б. Штейн 16 к., Мих. Гаврилов 10 к., Микола Ковалевський 1 кар., П. Кот. 2 к., В. Сем 2 к., М. Сядовський 24 к., Разом 6 кар. 40 к.

Я. Лука-Артемівський збірано. Кисельченко Т. 50 к., Шалова А. 10 к., Кисельченко М. 20 к., Головинський Х. 15 к., Калита Т. 10 к., Емец П. 10 к., Бурла 10 к., Зюбенко В. 10 к., Березовський В. 10 к., Рихальський 10 к., Олександр М. 50 к., Коланджоло І. 50 к., Саленко Д. 30 к., Колосовський 10 к., Терентій Д. 10 к., Шарай Е. 50 к., Ізьянченко С. 10 к., Осинович В. 35 к., Манюшенко І. 10 к., Луцкев 20 к., Дубенок І. 50 к., Ширяко В. 50 к., Гонтар 20 к., Голубовський 50 к., Сорочинський В. 50 к., Залевський Н. 25 к., Аностолов Т. 10 к., Давиденко П. 50 к., Цимбал С. 30 к., Пашинюк І. 50 к., Семенов П. 20 к., Сикорська В. 30 к., Кудирська М. 50 к., Стасюк А. 50 к., Масютин 20 к., Кирильчук 10 к., Пелешук А. 20 к., Коваченко Н. 50 к., Володимир С. 10 к., Гулак-Артемівський М. 3 кар.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

По відомостям Івана Миколайовича Полтавського. Марія Монкевич—20 к., Михаліна Ленковська—30 к., Ганна Пехме—40 к., Міна Міндер—20 к., А. Гольман—1 руб., К. Василенко—1 руб., Калішевський 1 руб., Р. Бауер—1 руб., І. Ольшанський—3 руб., С. Крупило—1 руб., А. Ф. Саліковський—3 руб., Д. Левинський—3 руб., Д. Бат.—2 руб., І. Максир—3 руб., Л. Майдельберг—3 руб., Н. С. Сирник—2 руб., К. Ф. Полторацький—2 руб. 90 коп. Разом—30 руб.

хто хотів читати „Кобзаря“, той побачив усе силу цього таланту, почув глибину мудрости нашого поета, піддався чарам цієї творчости.

З кивських газет всі більше чи менше удили місця ювілейному матеріялові. Найбільша розміром тугешня газета „Кієвська Мисль“ випустила ілюстрований додаток, в якому більше 40 малюнків та портретів, а також присвятила поетові скілька сторінок тексту. У вступній статті виявлено пошану до Тараса Шевченка, як до людини надзвичайної моральної сили, що могла пережити все горе людське, прочитати всі чорні сторінки людськості, побачити всі беззаконні діла, а все таки—

І сохранил полетъ орла
И сердце чистой голубицы:
Се—человѣкъ!
Саме таким був і Шевченко. Людина у найвищому розумінні цього слова, з серцем горлиці та орліною душою гордою мислю.

Його слово—орлиний клевет, яким він перегукують з такими ж орлами інших народів.

Його слава, його пісня—заповіт світові.
І світ збереже її, як береже він і ті ідеали, для яких забрелла, застояла, заридала, загомоніла бурхливим морем Шевченкова муза...

Дій Л. Войтовський так характеризує Шевченка:

Він був разом і борцем, і мрійником. Про нього, як про Лютера, можна сказати: слово в меч свого часу.
Він у своїй душі вмістив всі риси й особливости українського народу.

В ньому єсть щось непереможливо-уперте, щось юнацько-наївне, щось неграбко-роумне, щось нестримно-міцне, татарсько-грубе й героїчно-сильне. А над усім цим сумно носиться крила його безмежної любови до рідної землі.

Дій Яблоновський згадує про давні часи, коли жилося людям, а особливо талановитим, не з медом. В першій половині м-ного століття поети терпіли більше, як хто. Страшний долі знавав і Шевченко. Одна неволя за другою душила поета, і про це він розповів у своїх творах.

Але як це не чудно, а все-таки долю Шевченка не можна назвати найлікшою у нашій літературі.
Раб, москаль, образжений і притнічений—він все-таки повинен відати своє терноле перешено іншим...

Авторові видно дуже кортить виступити якось корективні в загальному думку про Шевченка. Але ні Шевченко, ні хто інший за тернове першество не торгуються. Свій вінець переніс п. Яблоновський на Полежава, який помер у салдатах.

Согласитесь, що Шевченко былъ счастливѣе (і), хотя бы въ томъ отношеніи, что возвратился изъ солдатчины... и полуживой.
Тонка вона штука вияснити міру частя живого і мертвого, напівживого і напівмертвого, на три чверти мертвого і т. д. Може занадто тонка...

Дій В. Чаговець докладно й поетично розповідає про смерть, похорон, перевіз тіла на Україну, про могилу, легенди й перекази про Шевченка.

І, безперечно, надзвичайно, повна інтересу „посмертна“ історія Кобзаря заслуговує того, щоб її відновити в пам'яті, хоч би порівняння часу теперішнього з часом минулим.

Не втримався од зайвого мудрування д. Кореневський в статті „На родині великого кобзаря“.

Ніколи я не був „ширим“ українцем, хоч і довгий час говорив мовою свого народу.
Безперечно, що ширість—річ не обов'язкова. Часом і займа. В самій статті—вражіння з подорожі по Шевченкових селах та розмови з селянами.

„Одеські Новости“ під заголовком „Великий український поет“ умістили дві статті. В першій редакція виясняє значіння Шевченка.

Справжній народність, на яку така біда російська література взагалі, література утворена переважно злученим російським інтелігентом, що однаково вірився й од науковців класів й од народної маси—справжня народність являється головною особливістю шевченкової поезії, і саме вона робить що поезію вічною, завжди живою, що вваре по найчутливішим струнам сучасності.

Цікаву тему для статті взяв дій Н. Г. (Геккер)—Т. Г. Шевченко і його націоналізм“. Головна сила поезії Шевченка—

в почутті й пристрасті, якими перейнято вірші українського поета. Звичайно, багато важить їх музичність і краса форми, рівнин яких нема в ірландій поезії...

Автор розглядає відношення Шевченка до України, великоросів, поляків і євреїв.

В його націоналізмі нема агресивності і веде він тільки до охорони свого народу, до волі його й самобутності не на шкоду іншим. Шевченко бажав цього добра всім, в тому числі й українському народові.

Газета „Одеські Листки“ присвятив значну частину числа „Пам'яті п'вца України“.

Давно минули ті дні—дні перших чарів живої поезії в торах великого українського поета. Але Україна й по цей день ніколи не забула пам'яті великого побора правди й справедливости, могутнього й широго оборонця сиріт та убогих, безсталаних та ориничних—

піше І. Олександровський Бар. Вальбе в статті під заголовком „Поетъ правдоискатель“ пише:

Поезія Шевченка займає велике місце в російській громадській думці—нею густо перейнято одну з головних течій російської думки—народничтво.
Тепер багато скаргиється на „шлункову“ громадськість, шукають у західній Європі одпочинку для душі.

про долю творів Шевченка по статті С. Фрємова в „Гол. Минувшого“. Земний покій одлає д. Н. Пер—ов пам'яті стражденного серця, що шукало

стобів, на яких тримається небо.

По Росії.

— Церковні справи. В найв. синодї цими днями обміркували питання про те, чи треба записувати в метричній книжці вмерших, котрих поховали похороною по християнському обряду. Виявилось, що в багатьох місцевостях духовенство таких смертей не реєструє в метричних книжках, не реєструє їх і поліція. Через це виникає багато судових і інших непорозуміннь. Найв. синод, взявши на увагу, що в духовному регламенті 1722 року значиться: „аще хто не погребен, написати вину, чого ради не погребен християнського погребенія, з визначенням року і дня“, ухвалив, що осіб, позбавлених похороною по християнському обряду, треба записувати в третю частину метричних книг з поясненням, через що їх позбавлено цього. Пояснення дасть можливість записати в метричній книжці смерть Л. Толстого і його прихильників, що сами одмовились од християнського похорону. (Б. В.)

— Шкільні справи. Закон 10 мая 1912 року про поліпшення матеріяльного становища вчителів на практиці викликав цілу низку непорозуміннь і поставив педагогічні ради в дуже прикрі становище. Закон цей, як відомо, мав на меті не тільки підвищення плати за годину годинну лекцію—а 6) карб. до 75,—але й „непереутомлені“ педагогічного персоналу. Для цього було, наприклад, встановлено, що ні один вчитель не має права читати більше 24-х лекцій в тиждень у своїх школах, де він учитель. Через це деяким вчителям, що мали в казенній гімназії, приміром, 18 лекцій, а приватний, в тім же місті,—12, доводилось одмовляти од читання лекцій в останній і, таким чином, налто вже обмежувати свій заробіток. Видавши цей закон, міністерство народної освіти почало одержувати силу скарг про скрутне матеріяльне становище деяких вчителів і на неясність закону. Через це міністерство народної освіти тепер ухвалило зібрати відомости про те, які непорозуміння викликає новий закон і, на основі цих відомостей, скласти новий законопроект. Відповідний циркуляр міністерство вже розіслав. Є чутка, що думають зовсім пермінити систему оплати вчительської праці—замість плати за годинні лекції, призначити річні оклади жалування без залежности од числа лекцій, які читатиме вчитель.

— Головне управління почт і телеграфів циркулярно заборонило розсилати відозви про переселення в Америку.

Бендасюк, син незаможного землевласника, скінчивши гімназію та університет був 2 роки управляючим московською буржоа в Колоді, а потім 5 років аж до 1912 року маю посаду підбібліотекаря в теж московському „народному домі“ в Львові.

Підчас перебування в Львові Бендасюк брав жваву участь в діяльності „русской партії“ і співробітничав у „Галичанині“ та „Прикарпатской Русі“.

В ролі журналіста Бендасюк зав'язав свої політичні знайомства в Росії — так він сам принаймні пояснює їх.

Серед цих знайомств на першому місці стоїть знайомство з гр. Бобринським, котре почалося підчас наїзду останнього в Галичину.

Далі Бендасюк бував у Петербурзі в „Галицько-руському“ благодійному „Обществі“ і навіть мав там вплив.

„Новое Время“ напр. приймає його в свої співробітники. Одеська філія „Галицько-руського“ благодійного „Общества“ спеціально запрохує Бендасюка. З такою ж самою пропозицією звертається до нього і клуб російських націоналістів у Києві.

Акт обвинувачення зазначає в загальних рисах, в чому саме була врожка для Австрії діяльність Бендасюка: він був інформатором „Галицько-руського общества“ в Петербурзі, він вивисував з Росії агітаційну літературу, він засновував і підтримував бурси, де молодь виховувалася в російському дусі, він вів пропаганду.

Бендасюк мав у своєму розпорядженню матеріальні засоби, зібрані ним од місцевих жертводавців, яких він відмовився назвати. І в результаті ті бурси, які в 1910 р. ледве-ледве жили значно поліпшили своє становище.

Що до священників, то Максим Сандович після чотирьохкласної гімназії у Галичині, поступив у Почаївську Лавру, а потім в духовну семінарію в Житомирі. Йому інкримінується проповідь, черновик якої знайдено було при ньому і в якій говорилося, що „римський папа з своїми слугами вивдає богопротивну унію, котра з васильних руських зробила ганебних рабів Риму та папи“.

Другий священник Ігнатій Гудима був виключений з уніятської духовної семінарії в Львові і потім, прийнявши православ'я в Росії, був висвячений архієпископом Антоном в Петербурзі.

Студент Василь Ковдра, син селянина, читав на селх популярні лекції і демонстрував їх чарівним ліхтарем по серії картин з руської історії спеціально призначених для Галичини.

З усіх обвинувачених тільки один Ковдра на волі.

Преса на підставі перших вражків вважає цей процес ще більш важним, ніж Мармарошський. Будинок судовий патрулюється військом — сподіваються московських маніфестацій.

За кордоном.

Чеські справи.

Симптоми деморалізації поміж сучасними чеськими партіями знайшли великий розголос в австрійській пресі, особливо так звана — „Чеська паніма“.

За останній час молодечих обвинувачувано було газетами інших партій, що вони підчас виборів одержали з секретного державного фонду кілька сот тисяч корон. Тепер молодеческий орган „Народні Листи“ виступив з обвинуваченням проти націонал-соціальної партії. Єсть, мовляв, документальні данні, що депутат парламенту д-р Свіга перебуває з 1910 року на службі у пражської поліції на роліх політичного шпика.

Він здохло одержує 10 тисяч корон та ще крім того за окремі відомості — разову виплату. Він сповідав уряд про все, що відбувається в чеському таборі — і за адміністрація допомогла йому зловбути посольський мандат в парламент од Праги.

За балканських війн д-р Свіга на чоб то авернув увагу поліції на проект подорожі всіх націонал-соціальних депутатів у Білград. Та сповістила про це міністерство закордонних справ, а останнє доручило угорському урядові задержати депутатів на кордоні. І хоч вони довідались про навод не поїхали, але коли депутат Клофач опісля вже зібрався в подорож до Білграду, то його задержано було угорськими властями і вивушено тільки після інструкцій од австрійського уряду. Це означав, що попередній наказ зостався в силі.

Д-р Свіга полемизує з „Народними Листами“, доводячи, що газета помиляється, обвинувачуючи його. Але „Народні Листи“ стоять на своєму і в зносінах з поліцією обвинувачують уже, крім Свіга, ще вісімнадцятьох депутатів з націонал-соціальної партії.

Можливо, що в усіх цих взаємних обвинуваченнях багато неправди і наклепу. Але уже одна можливість їх свідчить про певну деморалізацію поміж чеськими сучасними партіями, подібну може де в чому до тієї, що виявилась в польському таборі у Галичині підчас недавнього інциденту Длугош-Стапінський.

Останні вісті.

(Телеграми П. Т. А. та власні).

Ісмиуція „Нового Времени“.

ПЕТЕРБУРГ, 26. Сьогодні в „Новому Времени“ надруковано нечувану

по своїй неправдивості телеграму з Києва про вчорашні події. Газета повідомляє, що ніби в політехнікумі було вивішено червоний прапор з написом „нехай живе самостійна Україна“.

Перед думою ніби демонстранти вивисили такого ж червоного прапора, але публіка, виврашивши його, побігла того, що носив такий прапор. Перед австрійським консульством, по таким самим відомостям „Нов. Времени“, демонстранти кричали — „Нехай живе Австрія, смерть Росії“. Консульство охороняється військом.

Серед демонстрантів не менше половини євреї. Керув демонстрантами студент-єврей, який їздить верхи на коні по містечку і робить накази.

„Нов. Время“ поспішило з приводу цієї абсолютної неправдивої телеграми написати статтю, в якій вимагає самих рішучих заходів проти українців.

Вибори в Д. Думу.

САРАТІВ, 26. Членом Д. Думи, замість Ліхарева, який зрікся, обрано поступовця, землевласника Іконнікова-Галицького.

Російсько-австрійські стосунки.

ПЕТЕРБУРГ, 26. Ходять чутки, що в зв'язку з австро-російськими непорозуміннями викликано приспінню в Відень австрійського посла Чапарі.

Катастрофа.

ВАРШАВА, 26. З під руїн дому, що завалився, витягнули шість тяжко ранених і одного вбитого. Незнайдено ще двоох.

Самогубство околочного Іванова.

ПЕТЕРБУРГ, 26. Отруєня в тюрмі північним калієм „околочний“ надзиратель Іванов, який цими днями застрелив пристава Шибаву.

Міністр внутрішніх справ наказав зробити з приводу цього пильне слідство, бо гадають, що Іванову хотсь підсунув отруту.

Смерть Семенова-Тяншяньського.

ПЕТЕРБУРГ, 26. Помер останній з дітях в справі вивольнення селян від кріпацтва сенатор і відомий вчений Семенов Тяньшяньський.

ЗА КОРДОНОМ.

Росія в Монголії.

ТОКІО, 26. Міністр закордонних справ листовно одповів на запитання вижної палати, що уряд не бочає ніяких особливих заходів проти принципів недотораности Китаю з боку Росії в Монголії та Англії в Тибеті.

Обзорокня Росії.

БУДАПЕШТ, 26. „Pester Lloyd“ вмістив офіційнале повідомлення з Відня з приводу звісток про російське озброєння, зазначає, що свідомі політичні кола не поділяють нервозности громадянства.

Суфражиста.

ЛОНДОН, 26. Суфражистка Ричардсон зіпсувала в національній галереї відому картину Беласкепа — „Венера“, яку одіюють в два мільйони. Ричардсон помстилась за арешт Панкхерст. Уряд постановив тимчасово закрити всі музеї і галереї.

Література, наука, умілість і техніка.

„Артистичний Салон“ — постійна виставка картин у Києві. В неділю, 23 лютого в Києві, на Васильківській вулиці було одкрито першу пост йну виставу картин у Києві. Вистава ця під назвою „Артистичний Салон“ являється значною новиною для Києва і матиме з одного боку чимале культурне значення для місцевої людности, а з другого — дасть змогу місцевим артистам-маларам всі свої нові речі показувати на прилюдній виставі негайно по скінченню, а не чекати чергових та ще й до того належних певному гуртку художників виставок.

Поки що виставлено 132 картини і дев'ять скульптур. Виставили свої речі в „Салоні“: М. Бурячек, Е. Вржеш, В. Галицький, І. Грейн, П. Демидов, В. Косак, В. Кричевський, Я. Мальчевський, Т. Марчевський, В. Масляников, С. Полгурський, Т. Попельська, О. Романов, І. Селезнев, А. Скіргелло, Я. Станіславський, С. Филиппкевич, С. Яновський (зі Львова), Г. Юзефський, А. Завейський та А. Парашук.

Лист до редакції.

В — шановний Добродію,

п. Редакторе,

В ч. 2302-му катеринославської газети „Южная Заря“ надруковано за підписом „Сергій Ефремов“ статтю „Сьвітлая пам'ять“. Цим заявляю, що загадана стаття належить не мені. Раював з тим звертаю увагу автора статті, що дуже незручно підписуватись іменем, під яким у письменстві працює вже хтось інший.

Сергій Ефремов.

26. II. 1914.

Записи.

(Од власних корреспонд.)

ХЕРСОН. Шешенкове свято. 15-го лютого „общество по устройству народных чтений“ улаштувало в народному театрі святкування ювілею Шевченка. Але краще було „обществу“ не братись за це діло, як що воно дійсно мало мету святкування, а не торгу великим іменем, бо афіші були дуже рекламні — в них обіцялись „роскошніе запорожське костюми“ то що; ціни на місця були визначені дуже великі. А з „празднования“ цього вишло не свято, а якийсь балаган.

О пів дев'ятої години вечора в театрі зібралось сот зо три людей, майже все молодь робітничого класу. З них душ 10 — 15 дійсно прийшли на шанування пам'яті Тараса Григоровича, решта ж прийшли... на танці, що мали бути по скіненню свят.

Перш усього, перед погулядям поета, поставленим дуже низько, на якомусь поганенькому дагилу, хор проспівав „Зішов місяць“. Потім прочитано по-російськи реферат, у якому говорилось про те що в Шевченка була „злая мачеха“, що він був у москалях, що любив страшенно Росію, писав гарні вірші, в котрих оплакував долю бідних крепаків, покриток, сиріт і др. і проповідував віру в Бога. Оце, здається, й весь зміст реферата, прочитаного так бідо, мертво, що де-хто із слухачів у голос заявляв, що спать хочеться. Далі була виставлена драма „Назар Стодоля“, прочитано „Думи мої, думи“, „Тополя“ і „Минають дні“; проспівано знову „Зішов місяць“, далі: „Де ти бродив, моя доле“ і „Заповіт“. Як гра аматорів, так і співи „соединенного хора“ були дуже незудожні.

Краще зовсім не споминати тепер незабутнього Кобзаря, ніж робить такі свята. Зається, міністерство внутрішніх справ своєю забороною святкування зробило для популяризації Шевченка далеко більш ніж ті свята, котрі одбулись у Херсоні. Не було нічого урочистого, ні навіть просто цікавого. Од усього „празднования“ несло якимсь убожеством, і все воно страшенно ображало національне почуття українця.

КАМ'ЯНА, на Київщині. **Антрепренер.** Товариство українських артистів піа орудою л-я Н. И. Соченова, скінчило сезон велим негарно у м. Каміньці, на Київщині. Д-я Соченова увесь час казав, завірюючи т-во, що він буде держать трупу і у Великий піст, але після першої вистави (на масниці), яку відіклали через велике болото, він заявив, що актери йому більше непотрібні, бо він надумав у піст відпочити!

Нітго з актерів, бо люде чесні, не силі ні у яку трупу, не прибиали собі місця, а тепер через свого розпорядчика повинні продавати останнє й голодувати, аж поки хто не почує про них та не забере до себе. Окрім актерів є й малі діти!

Листування редакції.

Л. Васильська. Прийняли й приймаються. Ніхто не забороляв.

Справочний одділ.

Календарні відомости. Четвер 27 феврала. Великий піст. Св. Проконія, пр. Тита печерськ, Фалаєва. Катол.: Попельсь, Вєандра. Схід сонця в 6 год. 22 хв.; захід сонця в 5 год. 58 хв.

Редактор В. Яновський. Видавець С. Чиналенко.

Оповідіткн.

Спеціальна лічєбниця д-ра Гольдберга

Пранці (сїф.), венерич., кожн. хвороби і нервополові розстройства. Порука 50 коп. Михайлівська вул. 16. Од 9-2 дня, а 5-9 веч.

Д-р Черняк В-Житомир, 61. Приймю 9—12 г. 5—9, жінки 1—2. Пранці (сїф.) вен., мочевопол. ролд. Водолічєбниця, Тел. 40-01.

Зубний лікар Д. Д. Цигура

приймає від 9 г. р. до 2 і від 3 г. до 6. Нес) терівська, 36.

Готель „Україна“ в найліи віддє КИМ-НАТИ по міс. на добу нелорог. Бульв-Кудр. 34.

ПІАНІНО конц. кращ. придворнн закордон. фабр. од 275 руб. 1 дорожчє. Допускається розстрочка плати.

Полякин і С-в'я Хрещатик 52.

Микола Ткачук

Даю врони на скрипці пєси і канєрти, а також англійського язика. Стрітенська 11—2. 145

ПРОДАЄТЬСЯ ВИПАДКОВО РОЯЛЬ і ПІАНІНО

В-Васильк. вул. № 50 кв. 1. 146

Вийшла з друку

нова композиція на слова Шевченка „Вітре буйний“ муз. Ів. Глєченка з супров. фортеп. (для баритона. або мєщосопр.) ціна 40 к. Виписувати можна з Риги, Столбова 59 кв. 7 Ів. Васильк. вул. 144

Знайдені гроші

в гаманці коло двох карбованців. Звертаться в редакцію газ. „Рада“ В. Піавальна 6.

УКРАЇНСЬКА ЦИРУЛЬНЯ.

В. Володимирська № 48 (проти город. театр.) Зношаною Ю. ШЕРЕМЕТА. 56

Кому потрібно полагодити швейну або пишущу машину-приладу, полагожу М.х. Корнієнко Київською пр. 7 кв. 7. Телєф. 43 45 Далєчний байдужє.

Семенко „ДЕРЗАННЯ“

ПОЕЗИ виходять. ц. 11 коп.

Артистка Л. Л. Зінченко-Тимошенко

духає праці Амплуа—героїні, драмат, і комічних бабусь. Адреса г. Мозырь, Минск губ. Гостин. Мозька № 7. 108

ПОПРОБУЙТЕ ТАБАК Бр. Кальфа

Я переконаєтесь, що нічого кращого по Києві не було.

Фабричний магазин **Фундуклеївська № 20.**

Мужський кравець ІВ. ЛУЧКО.

Майстерня цивільного і форменого зодягу. Замовлення з свого і д. заказчикам матеріалу. Приймаю замовлення **НА СТИЛЬНЕ УКРАЇНСЬКЕ ВЕРАННЯ.** Столипінська вул., № 70, пом. 18.

Магазин галантер. та білизни П. І. ГРУДИНО

Київ Фундуклеївська, 29.

Готова білизна чоловіча, дамська й дитяча, свого виробу Корнїтї, манжетї галстукї, рушнички, панчохи й шкарпетки.

Приймю замовленє чоловічої, дамської та дитячої білизни, а також приймаєсь для переробки та митї.

Ціни помірні.

Продається учасок

першорядної землі 920 дес. з будєдл. 4 верст. од валєзн. дорогї ст. Урбахї Р. У. ж. д. од Саратова 2 години їзди по залїзницї. Можна частками. Будинок зо всіма удобствами і з надїрнї будєвл. білє ст. Урбах. Адреса: ст. Урбах Р. У. ж. д. Ф. Ф. Лорєш. 121

ПАЛЬТО

справжні весняні, англійські найновіших фасонів і матеріалів.

ШЛЯПИ

кращї закордон. і російськї фабрик.

ВОНТИ ПІДКИ ХУСТКИ РУКО-ВИЧКИ

С-Петербургська фабрика білизни й галстуків.

Р. М. Гершман

Прорїзна 2. Телєф. 282. Приймю замовленє переробки й митї білизни. Ціни справжні без запросу.

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ Білизни і Галстуків Золотаренко та Авраменко

Київ, Прорїзна вул. № 26

Полотна, Мадєполами, батїсти, ковдри, мереживо панчохи, шкарпетки і т. і. ЦІНИ БЕЗ ТОРГУ.

Приймаєсь передплата на 1914 рік (Рік вїданія П). На загально-Коопєративний з мадон-камї журнал **„НАША КООПЄРАЦІЯ“**

що виходить у Києві при найбільшї участї вїдатнх коопєративних сил України. „Наша Коопєрація“ єсть ідейний центр для діячів на нїї української коопєрації. Вона зєрєтє пїльну увагу на всїкї прояви коопєративного руху на Україні, на освітєння справу союного будівництва; мїстить статї як з теорї, так і з практикї коопєрації, про споживчу і кредиту коопєрацію, сїльсько-господарськї громади і товариства, виробничкї і трудової артії; мїстить базисні та спроводанія усінх коопєративних товариств, дає вїповідї на запитаня; рекомєндує вижкї по коопєрації шото вїдїт то інших служачих в товариства „Наша Коопєрація“ виходить од 11 до 2 друкованих аркушів 24 рази на рік і дає річний передплатникам додатком гарно-озаболенїй, а портрєтат коопєратив, стїний табєль-календар. „Наша Коопєрація“, коштує на рік 2 р. 50 к., на пїрвоку 1 р. 50 к.; хто вписує 3 і більше примірників журналу на цілий рік і на одну аркуш тїм платить за кожний примірник 2 р. Редакція звїздує Редакційнї Комїтет. Вїдає т-во на нїї „Наша Коопєрація“, Білєвїд, ред-вїдал. І. П. Немомовський. Передплата приймаєсь в редакції журналу: Київ Обсерваторна вул. а. 1, кв. 2; тєлєф. 19—66. „Наша Коопєрація“, одєржала на річний виставкочесні отази на золоту медаль, Товариство „НАША КООПЄРАЦІЯ“ вїдало книжкї про те: 1) Як ради (світлї) креативов т-в. повиннї робити ревізію товариств — ц. 5 к. 2) де і як купувати для товариської крємницї мануфактуру та галантерєю — ц. 12 к. 3) як відкрити молочарську артію — ц. 1 к. 4) табєль калєндарь на рік 1914. Товариство має вїдавати книжкї по коопєрації, картини для чарівного ліхтаря, статуї т-в, листівнї картки, портрєти діячів коопєрації, плакати і т. и. Замовлення на вїданя т-в можна надїслати до правління т-ва (Обсерваторна 1), або в Київськї Українськї книгарнї. 67

ПІСЛЯ ПОЖЕЖІ що була 21 январа, магазин І. В. РОЖКОВА

з 24 феврала одкрито для **ПРОДАЖУ** всякого **крану.**

РЯТУЙТЕ БО ЗАГІНУ!

Молод. паруб. скїпчїв. Учїт. школу має званих дер-лїрєх. вчитєля шукає посланї швейн. дворн. або якої небудь праці Трєхсвятїт. 18 кв. 10 для П. Д. 119

Електро-технік Левко Шевченко

приймає всїяї електротехнїчнї роботи, установка світла, громоооводї, телефонї, сигналізацій, — у Києві і на вїзд. Адреса Столипінська, № 35. 107

Попробуйте!

Табак Бр. Кальфа й переконаєтесь, що нічого кращого по Києві не було. Фабр. магазин Фундуклеївська № 20.

Вибір як нїде, ціни дешєвші як скрізь

Велосїпеди „Компонентс“

і кращєх англїйськх і германськх фабрїк і всї частї до них.

Можно в розстрочку плати на вигідних умовах.

„ПРИМА“

Київ, В. Васильківська, № 11.

При магазинї спеціальна майст. для підчїнки і виготовл. велосїпєдів по особл. замовл. Мєх. М. Ю. Глєйберман.

Спеціальний склад ОПТИЧНИХ ВИРОБІВ В. АДАМОВИЧ.

Київ, Прорїзна вул. № 10 (проти Пушкїнської).

Швейні машини нових систем од 19 руб., вожні од 40 руб. продаютьсє в складї гравофон. ПОЛЯКІН І С-в'я. Київ, ХРЕЩАТИК, 52.

Попускаєсь широка розстрочка плат

Вїйшла необхідна конному народному вчїтєлю книжка: **„ПРАВИЛА і ПРОГРАММИ“** для испїтанї на званїє учїтєля і учїтєльнїцї высшого начальнаго учїлища. Цїна 35 к., з порєсїякою 40 к.; наклаєн. плат. 57 к. Склад: Петербургська книгарнї, С-П-Б. Петерб. Стор. Болєш. пр. д. 1. 87

Гуртові ціни всім!!!

маючи на меті ознайомити публіку і збільшити збут ми рішили знову значно знизити ціни на грамофони і патефони і тепер наші ціни безумовно дешевші ніж в інших місцях.

Торговий до мз "Пояркинз" С.С.

КИЇВ, 52 ХРЕЩАТИК 52 (червоні вивіски).
Одділь: в ОДЕСІ, ХАРЬКОВІ й ХЕРСОНІ

3,000 ГРАМОФОНІВ ТА ПАТЕФОНІВ

кращих закордонних фабрик.
Продаються по таким дешевим цінам:

Вісімнадцять рублів	10 р. 75 коп.	Шістдесят руб.	33 р. —
Двадцять п'ять	15 р. 50 коп.	Сімдесят	48 р. —
Тридцять	18 р. —	Вісімдесят	37 р. —
Сорок	23 р. —	Сторубльові	58 р. —
П'ятдесят	28 р. —	Стоп'ятдесят	90 р. —

Ціни по-за конкуренцією. Допускається велика розстрочка платіжу.
Величезний та найрізноманітніший вибір пластинок від 60 коп.
Продаються з великою знижкою: піаніно, гітари, мандоліни, балайки, гармоні, скрипки і ин. муз. стр.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ВІНОКЛИ ПЕЙСІА

В магазині В. Усенко
Київ, Фундуклєвська 32.
Каталог по замовл. безплатно.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Видавництво "ВІПРОДЖЕННЯ"

Вийшла з друку нова книжка
Марії Проскурівни: "Пані Писарка".
Видання 1913 року.
М. Проскурівна: "Од сіна до соломи".
легендарне оповідання, ц. 15 коп.
М. Проскурівна: "Уляся" повість, ц.
70 к.
М. Семенов: "Prelude" поезії ц. 20
коп.

Продаються по всіх українських
книгарнях 40

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

КОРСЕТНА МАЙСТЕРНЯ
"ГІГІЕНА"
Г. Д. БОСКИСЬ
Київ, В. Васильківська, 29.
Прямі замовл. на корсети-спідвижки, "Portes-Bustes" і инш.
Замовлення швидко, дешево і швидко.

Тільки що одержано моделі з Парижу дитячих і інших корсетів.

Олійні фарби найвищого сорту
без найменшої підміси сурогату

— М. Л. —
ПАСЛАВСЬКОГО

В. Васильківська вул. № 51
(поруч з Троїцькою церквою).

На складі одержано
в ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ

шпалери найновіших стильних рисунків. Єдиний продаж в Києві вареного масла рижської маслобійні Т-ва К. Х. Шмідта, по якості рівного якому ніде нема в Росії 77

Драма ичні твори
світової літератури.
Переклад Бориса Грінченка.

- Мірбо О. У золотих кайданах. Ком. на 3 д. ц. 30 к.
- Гауптман Г. Візний Геншель. Драма на 5 д. ц. 30 к.
- Шніцлер А. Забавки. Драма на 4 д. ц. 30 к.
- Сарду Е. Рідний край. Драма на 4 д. ц. 35 к.
- Шіллер Ф. Вільгельм Телл. Др. на 4 д. ц. 30 к.
- Шіллер Ф. Марія Стюарт. Траг. на 5 д. ц. 40 к.
- Гауптман Г. Перед сходом сонця. Др. на 5 д. ц. 30 к.

Переклад Насті Грінченко
(Редакція В. Грінченка)

- Ібсен Г. Герда Габлер. Драма на 4 д. ц. 30 к.
- Ібсен Г. Жінка з моря. Др. на 5 д. ц. 30 к.
- Ібсен Г. Росмергольд. Др. на 4 д. ц. 30 к.
- Зудерман Г. Огні Іванової ночі. Др. на 4 д. ц. 30 к.

Переклад М. Загріної
(Редакція В. Грінченка)

- Ібсен Г. Шіпори громадянства. Ком. на 4 д. ц. 30 к.
- Ібсен Г. Вороб народові. Ком. на 5 д. ц. 30 к.
- Ібсен Г. Прімарі. Др. на 3 д. ц. 30 к.
- Метерлінк М. Моня Вапал Драма на 3 д. ц. 30 к.
- Ібсен Г. Нора. Драма на 4 д. ц. 30 к.
- Зудерман Г. Кінець Соломові Драм. на 5 д. ц. 30 к.
- Зудерман Г. У рідній селі. Драма на 4 д. ц. 30 к.
- Гольдони К. Мірандолина. Ком. на 3 д. ц. 30 к.

Білі п'єси, опере драми "Росмергольд" дозволено виставляти на сцені. Продаються по всіх українських книгарнях. 71

До ювілею
Тараса Шевченка

Літійки й гравюри з портретом поета в фарбах і фотографія виконання. Знімки з 12-ти проектів пам'ятника поетові, в тому числі й ухваленого комітетом. Приватним особам по надісланні наперед в розмірі 2-х кар., а магазинам та інституціям з накладною платою із знижкою—висилає видавництво "Розсвіт" у Києві. 105

В магазині "ЕХО" можна придбати.

Лисенко М. Музика до кобзаря Т. Г. Шевченка. Співні про жіночі та чоловічі голоси, як поодинокі так і гуртові (дуети, тріо, квартали, хори).

1. Ой, одна я, одна ле біллонька і полі (про сопрано) —30
2. Туман, туман долина (про сопрано) —30
3. На горі, коло броду (про сопрано) —30
4. Садов вишневий коло хати (про сопрано або тенора) —30
5. Ой, чого ти поворило зелене поле (про баритона) —40
6. Нащо мені чорні брови (сопрано або тенор) —30
7. Ой зоді, зоді (про сопрано) —40
8. Як би мені, мамо, намісто (сопрано) —40
9. Наа дніпрову саюю (про к-альто) —30
10. Сонце заходить. Тріо, про 2 сопр. та тенора —30
11. Полюбілася я (про м.с. або альт) —30
12. Закувала зозуленька —30
13. Утопала стежечку —30
14. І багата я, і вродлива я (альт) —40
15. Минають дні (про барит.) —20
16. Огні горять (про тенора) —20
17. Огні горять (про барит.) —30
18. "Ой Дніпре мій, Дніпре" Співні Ірени з Гайдамаків —30
19. "Ретямані, ретямані" Співні в Чигрині, з Гайдамаків —20
20. Не женися на багаті. Думка (барит.) —50
21. Запвіла в долині червона калина. Дуєт —20
22. Не товолю високу (про сопр.) —30
23. За сонцем змарюна пливє (квартет) —60
24. Ой по горі промє чіте (тенор) —30
25. Як би мені черевини —30
26. Бьють пороги. Кантата про одинокі голоси чоловічі, мішаний гурт з проволон оркестра; фортепьяновий уклад (Klavierauszug) автора —1 30
27. Ребе та ступє Дніпр широкий (бас) —30
28. І широку долину. Дуєт (Сопр. тенор) —30
29. Ой крикнули сірі гуси —50
30. У неділю вранці рано —40
31. Ми застали, розійшлись. Дуєт (барит. сопр.) —30
32. Ой умер старий батько (контр-альт) —30
32. Ой умер старий батько (сопр.) —20
33. Та не дай Господи піному (бас-барит.) —20
34. Материн жаль (міжсоп.) —60
35. У тієї Катерини хата на помості (барит.) —20
36. По дорозі впер ще (сопр. або тенор) —30
37. Ой і свого чоловіка в дорогу послала —30

Каталоги нот безплатно
Замовлення адресувати в нотний магазин "ЕХО" Київ, Фундуклєвська № 18.

КАТАЛОГ № 4.

THE VERA

American Shoe

Вам покаже як придбає нога чепурну форму носячи міцну обув

Вимагайте безплатно у представника алекс.

А. Альшванг

КИЇВ,
Хрещатик № 29.
Тел. 23-80.

Електро-технічна контора
А. С. МІХНО
Прорізна 11, телефон 27-38.

ОДСТРОЙКА: електрич. освітлення, передача сили, телефонів, під'їмних машин, звонків сигналів, електро-медич. кабін. установка дни-мат Комутаційні доски. Вольтметри, амперметри, трансформатори, електродвигуни. Електричні вентилятори, печі, кофемілки, каструлі, кип'ятильники, утюги й инч. нагрів. прибори.

Дугові зніхтарі. Електро-мичні лампи з проволон, титан, вугляк, дають 75%, економії.—Всякий інстотязц. матеріал.

КУДОЖ. ЧЕПУРН БРОНЗА: люстри, бра, плафони, підписи, настольні лампи, кашалки... Абжури, талашани й инч. Ізолятор. проводи та шпурці.—ЦІНИ ФАБРИЧНІ.

В. Володимирська вул. № 49.
ресторан "ВЕРСАЛЬ".
Обіди і вечері завжди готуються на маслі. При ресторани маютья кабинети—білі-ярди. Ціни звичайні да. Студентам знижка. З пошаною Я. Г. 32

До ювілею Т. Г. Шевченка
Книгарня Є. ЧЕРЕПОВСЬКОГО
У Києві, Фундуклєвська, 4 видала новий портрет Т. Г. Шевченка (в шапці). Фотографія 28x38 на естампінні папері. Ціна 35 коп., з пересилкою 50 коп. в гарному паспарту 1 карб., з перес. 1 р. 75 к. Накладною платою на 10 к. дорожче. Книгарня має великий вибір Російських і Українських книг; Каталог Українських книжок висилається даром.

Мужський кравець
І. В. ЗАГЛАДА
Спеціальна майстерня цивільного і воєнного зодія з матеріалів власних і д. д. заказчиків. Фундуклєвська вул. № 34. Фірма існує з 1880 р. Ціни помірні.

Нове бюро похоронних процесів
Миколи ЯКУБОВСЬКОГО
в г. Києві, на В. Васильківській вул. в б. № 15 (ріг. Рогнединський). Телеф. 39-50.
Виставка віників закордонних й російських фабрик з продажем їх по фабричних цінах. Покрипала, грезет, алатоглаві, атлас, муар, стьожки, хрести і все що стосується до похорон. Нове бюро приймає на себе перевозку покійників в інші міста й закордон. Доглядає всі турботи по впорядженню похорон на провінції. Доглядає практично завдякуючи до і дешеві ціни. Адреса для телеграм: Київ, Похоронне Бюро Якубовського. 306

магазин "ДОШКОЛЬНОЕ ВОСПИТАНИЕ"
Київськ. Т-во Народних Дитячих садів
ИГРАШКИ. ГРИ. КУКЛИ. ЗАНЯТТЯ
КНИГИ ДИТЯЧІ А ПЕДАГОГІЧНІ.
Матеріал для заняття із дітьми.
Оборудовання дитячих садів і літніх площадок
Каталоги висилаються по замовленню.
ИНОГОРОДНІ ЗАМОВЛЕННЯ ВИКОНЮЮТЬСЯ НАКЛАДНОЮ ПЛАТОЮ.

Українці! свій до свого!
Спеціальна майстерня воєного і цивільного зодія
В.-ВОЛОДИМИРСЬКА № 51, у дворі (проти городского театру)
М. СВІНЦИЦЬКОГО.
Приймаю замовлення з свого і д. заказчиків матеріалу. Замовлення виконуються гарно, дешево і швидко. 22

РОЯЛІ І ПІАНІНО
В ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ
Першорядних закордонних фірм придворного поставщика
Карл Квандт Обермайер, Форстер Гофф і К-о бр. Мендорф і другіх.
ПО САМИХ ПОМІРНИХ ЦІНАХ.
Допуск. Льготна ррострочка плати.
Депю Ліфшица КИЇВ, В. Васильківська № 50. Телефон 43-48.

НОВА КНИЖКА
Шевченків
Б. Грінченко "КОБЗАРЬ"
на селі.
Ц. 6 коп. 49

Новини сезону 1914 року
Одержані в спеціальному магазині найкращого сукна й трико для костюмів і пальто
"Суконный Домъ"
34 Хрещатин, Пасаж, 34. 111
Поставщик О-ва Потребителів слухач. на Ю. З. ж. д.